

ОТГОВОРИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ И НА ЕСВД ПО СПЕЦИАЛНИЯ ДОКЛАД НА ЕВРОПЕЙСКАТА СМЕТНА ПАЛАТА

„СЪТРУДНИЧЕСТВО НА ЕС С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ В ОБЛАСТТА НА ОБРАТНОТО ПРИЕМАНЕ — СЪОТВЕТНИТЕ ДЕЙСТВИЯ СА ДАЛИ ОГРАНИЧЕНИ РЕЗУЛТАТИ“

КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ

Общи отговори на Комисията по точки I—IX:

Комисията приветства специалния доклад на Европейската сметна палата (ЕСП) относно сътрудничеството на ЕС с трети държави в областта на обратното приемане. Комисията счита специалния акцент на доклада за навременен принос в продължаващите усилия на ЕС в тази област като част от Новия пакт за миграцията и убежището на Комисията от 23 септември 2020 г.

Новият пакт за миграцията и убежището предлага засилена основа за осигуряване на устойчив и дългосрочен отговор за управление на миграцията и убежището с оглед както на вътрешното, така и на външното измерение. В Пакта се предвижда да бъде стимулирано изграждането на по-задълбочени, адаптирани, всеобхватни и взаимноизгодни партньорства с държавите на произход и на транзитно преминаване. Връщането и обратното приемане са неразделна част от тези партньорства. Конструктивното взаимодействие с трети държави, вземането под внимание на техните проблеми и нужди и осигуряването на подкрепа при необходимост са важни елементи на такъв подход на партньорство и допринасят за постигането на устойчиви резултати.

Въз основа на напредъка, постигнат от 2016 г. насам, в Новия пакт се установява по-справедлив, по-европейски подход по отношение на управлението на миграцията и убежището чрез предлагане на нови инициативи и инструменти. Те осигуряват основата за действия по няколко от препоръките, отправени от ЕСП, тъй като изпълнението и обсъжданията със съзаконодателите по конкретните предложения продължават.

Комисията счита, че въпреки подобрените усилия за справяне с нерегламентираната миграция и гарантиране на ефективно връщане на лицата, които нямат право да останат в ЕС, резултатите са разнородни и неравномерни, включително сред 10-те държави, обхванати от доклада на ЕСП.

Както се подчертава в нейното съобщение от 10 февруари 2021 г. (COM(2021) 56 final), важно е справянето по интегриран, структуриран и ефективен начин с вътрешните и външните предизвикателства, свързани с връщането и обратното приемане.

За да се гарантира напредък към по-предвидимо и надеждно сътрудничество в областта на обратното приемане, ЕС следва да продължи да бъде гъвкав по отношение на формата и съдържанието на инструмента, чрез който се цели структурирането на неговото сътрудничество с партньорските държави, и да използва широк набор от инструменти и релевантни политики.

Опитът от последните години показва, че за да може с инструментите за обратно приемане да се постигат реални резултати, са необходими постоянен мониторинг и комуникация, както и целенасочена подкрепа, но че съответните стимули продължават да бъдат от ключово значение.

В член 25а от Визовия кодекс равнището на сътрудничеството с трети държави в областта на обратното приемане вече се свързва с политиката за издаване на визи, като първият доклад за оценка беше приет на 10 февруари 2021 г. Това е важна стъпка, добавена към набора от въведените инструменти, проекти и мрежи на ЕС в подкрепа на обратното приемане (например оперативна подкрепа от Frontex, електронни платформи за управление на случаи, обмен на служители за връзка, технически семинари за обучение и мобилизиране на персонала, участващ на оперативни равнища в процеса на обратно приемане, и др.). Обединявайки количествена и качествена информация, тази фактическа оценка осигурява ясна представа с ценни подробности за практиките на всички етапи от процеса, по които след това може да се работи по целенасочен начин.

Член 7 от предложения Регламент относно управлението на убежището и миграцията представлява механизъм за координация, позволяващ на Комисията да определя и мобилизира допълнителни мерки, включително в области на политиката, различни от свързаните с визите, или инструменти за финансиране, които са съгласувани с нуждите, интересите и приоритетите на партньорските държави.

Определянето заедно на подходящата комбинация от инструменти на политиката и вземането под внимание на съответните компетентности на различните участници налагат ЕС и неговите държави членки да действат в единство и в координиран и постоянен диалог с партньорските държави.

Доброволните връщания продължават да бъдат най-устойчивият вариант и ЕС ще продължи да подкрепя реинтеграцията на върнатите лица, както се посочва в Стратегията за доброволното връщане и реинтеграцията от 27 април 2021 г., чиято цел също така е да се изгради капацитет на държавите партньори и да се гарантира тяхното активно участие в процеса.

Налице бяха подобрения в точността на данните относно връщането, като с изменения Регламент относно статистиката за миграцията събирането на данни ще се подобри допълнително, чрез което ще се попълнят пропуските в данните от миналото, по-специално относно доброволното връщане и реинтеграцията. Влизането в сила на Системата на ЕС за влизане/излизане и привеждането в действие на Шенгенската информационна система за връщането, както и измененото предложение за Евродак също ще допълнят картината. С докладите за ситуационна осведоменост и анализ във връзка с миграцията (MISAA) тези развития ще осигурят по-надежден и пълен преглед на наличността, използването и ефективността на помощта за доброволно връщане и реинтеграция в ЕС.

Х. Комисията прие всички препоръки.

ВЪВЕДЕНИЕ

05. Задължението на една държава да приеме обратно собствените си граждани е обичаен принцип на международното право. То съществува независимо от факта дали са налични специфични инструменти за структуриране на сътрудничеството в областта на обратното

приемане или не, както и при липса на разпоредби в по-големи споразумения на ЕС с някои трети държави или региони. Този принцип вече беше кодифициран с работата на Комисията по международно право на ООН, подкрепен е с правно убеждение (*opinio juris*) и постоянна практика в държавите, като е потвърден в други многостранни инструменти за структуриране на сътрудничеството в областта на обратното приемане. По-специално задължението за обратното приемане на собствените граждани, наред с другото, е установено в Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване.

КОНСТАТАЦИИ И ОЦЕНКИ

25. Трябва да бъдат взети под внимание редица количествени и качествени елементи и критерии за това дали, кога и как да се предприеме ангажиране по отношение на обратното приемане, включително политическата възможност за ангажиране в контекста на цялостните отношения на ЕС с третата държава, интересите и целите на външната политика на ЕС, както и политическите развития в третата държава и съответните вътрешни политически съображения.

27. Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) подчертават, че политическата воля действително е решаващ елемент, който може да бъде засегнат от няколко въпроса. Вътрешните политически и икономически развития и развитията по отношение на сигурността могат да засегнат политическата воля и приоритетите на дадена трета държава. В много трети държави, подобно на държавите — членки на Европейския съюз, връщането и обратното приемане са чувствителни въпроси с политическо значение. Във връзка с това правителствата на трети държави често се стремят да избегнат публичното внимание по отношение на обратното приемане.

28. Ангажирането на най-високо политическо равнище се оказва полезно за улесняване на сътрудничеството в областта на миграцията, и по-специално обратното приемане, като спомага за постигане на напредък в преговорите. Съответно Комисията и ЕСВД редовно включват миграцията в дневния ред на политически срещи и събития на високо равнище като неотменна част от външните отношения, включително обсъждания по обратното приемане като важен елемент от всеобхватния подход към миграцията. Работата съгласно координиран подход в държавите — членки на ЕС, (с цел гарантиране на съгласувани послания и при възможност съвместни действия и инициативи) дава най-добрите резултати.

За да се подобри координацията на изпълнението на външната политика в областта на миграцията на ЕС, на 15 март 2021 г. върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията и португалското председателство съпредседателстваха съвместна неформална среща на министрите на външните работи и министрите на вътрешните работи.

30. В указанията за водене на преговори винаги се обмисля възможността за включване или изключване на клаузата за граждани на трети държави. Съображенията — някои от които са разяснени в каре 3 — обаче надхвърлят добавената стойност/използването на практика за това конкретно споразумение.

33. На срещата на министрите от ЕС и Нигерия през ноември 2020 г. беше изразен ангажимент да се даде нов тласък на двустранното партньорство в редица области, включително всеобхватен ангажимент в областта на миграцията и мобилността. Това помогна да се постигне договореност за възобновяване на преговорите за споразумение за обратно приемане. От януари 2021 г. насам са проведени пет кръга от преговорите.

38. Европейският парламент е редовно информиран от Комисията за състоянието на изпълнението на споразуменията и договореностите на ЕС за обратно приемане.

39. Споразуменията за обратно приемане се сключват, за да улесняват и помагат на държавите да изпълняват задълженията си да приемат обратно своите граждани съгласно международното право. Основната полза, която държавата, приемаща обратно свои граждани, може да получи от подписването на споразумението за обратно приемане, е да увеличи контрола над процедурата за връщане и да защити правата на гражданите си по време на тяхното връщане.

42. Комисията и ЕСВД подчертават значението на ефективните преговори за обратно приемане, за да се гарантира политическа мобилизация от страна на съответните трети държави, в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, с който се осигуряват съгласувани послания и може да се разчита на привилегированите отношения, от които се ползват някои държави членки с конкретни трети държави. Както в много други области на политиката сътрудничеството между ЕС и неговите държави членки в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество гарантира постигане на най-добри резултати при напредъка на сътрудничеството с трети държави в областта на миграцията и мобилността.

43. Въпреки че на този етап не бяха договорени индивидуални пакети, преговорите с отделни държави относно сътрудничеството в областта на миграцията, включително обратното приемане, продължиха и доведоха до установяването на подхода за рамка за партньорство. Един пример за Нигерия: През 2017 г. ЕС мобилизира пакет от стимули под формата на план за действие в областта на миграцията и мобилността, инвестициите и заетостта, докато се очакваше успешното приключване на преговорите за връщането и обратното приемане.

В съответните работни групи на Съвета редовно се провеждат обсъждания за всеобхватни партньорства с ключови държави на произход и на транзитно преминаване. На стратегическо равнище Комисията и ЕСВД са консултирали държавите членки на ключови етапи от ЕУРА и преговорите за договорености в съответните работни групи на Съвета. Тези аспекти бяха подсилени с Новия пакт.

44. Макар и не систематично, държавите — членки на ЕС, бяха присъединени в улесняването на преговорите с трети държави чрез подхода „шерпа“ и няколко съвместни посещения. Освен това на стратегическо равнище Комисията и ЕСВД са консултирали държавите членки на ключови етапи от ЕУРА и преговорите за договорености (по-специално преди започването и провеждането на преговорите) в съответните работни групи на Съвета.

45. Комисията подчертава добавената стойност от политическата мобилизация, изразяването на единна позиция и разчитането на национални стимули в държавите членки.

47. Стимулите действително са важни елементи за подкрепа на преговорите. Както обаче се посочва в Новия пакт за миграцията и убежището, жизнено важно е да бъдат залагани стимули във всеобхватни и конструктивни партньорства. Стимулите могат да послужат като основа за такива партньорства, но могат да бъдат ефективни и устойчиви, когато са в състояние да надграждат взаимното разбиране на интересите, чувствителните аспекти и загрижеността на двете страни. Съответно в Новия пакт се подчертава необходимостта от внедряване на широк набор от инструменти на политиката като основа на подхода за партньорство.

49. Законната миграция и визовата политика са важни елементи на всеобхватния подход към миграцията, както е определено в Новия пакт.

50. Облекчаването на визовия режим също така може да се счита за целесъобразен елемент на напредъка в цялостните двустранни отношения (включително търговията) или партньорствата в областта на миграцията.

51. С Новия пакт Комисията предложи да се премине една стъпка напред. Член 7 от предложението Регламент относно управлението на убежището и миграцията ще позволи на Комисията да разчита допълнително на оценката на обратното приемане, извършвана съгласно Визовия кодекс с цел определяне и предлагане на мерки, които могат да стимулират сътрудничеството в областта на обратното приемане с трети държави. В светлината на цялостните отношения на ЕС тези мерки ще трябва да бъдат съобразени с интересите и нуждите на третата държава и с това каква може да бъде мобилизацията на равнището на ЕС и на държавите членки.

52. Всеобхватната цел на миграционната политика на ЕС е да се гарантира, че миграцията се извършва по безопасен и законен начин. Финансовата помощ следва всеобхватен подход, който включва всички аспекти на миграцията, като например преодоляване на първопричините за нерегламентираната миграция и принудителното разселване, борбата срещу контрабандата на мигранти, управлението на границите, защитата на лица в нужда от международна закрила, подкрепата за приемни общности, законната миграция и законните пътища, както и връщането, обратното приемане и реинтеграцията.

53. Планът за действие от Валета съдържа пет стълба, включително връщането и обратното приемане, заедно с преодоляването на първопричините, управлението и регулирането на миграцията, законната миграция и борбата с нерегламентираната миграция.

Извънредният доверителен фонд на ЕС за стабилност и преодоляване на първопричините за нерегламентираната миграция и разселването на хора в Африка осигури допълнително финансиране в подкрепа на изпълнението на съвместния план за действие от Валета, като беше обърнато внимание на петте стълба.

57. В рамките на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество — Глобална Европа се предвижда да бъде следван по-координиран, цялостен и структуриран подход към миграцията с партньори чрез гъвкав подход, включващ стимули. Този подход е част от много по-широк инструментариум, разработен в рамките на Новия пакт за миграцията и убежището. Балансираните стимули по отношение на миграцията могат да допринесат за резултати и да максимизират въздействието на нашите международни партньорства единствено ако са част от балансиран и всеобхватен подход на ЕС.

58. Споразуменията за партньорство и сътрудничество (СПС) са политически споразумения, често допълвани от отделни и самостоятелни търговски споразумения. Споразуменията за асоцииране най-често съдържат специален търговски стълб в допълнение към по-широките раздели за политическо и икономическо сътрудничество.

62. Службите на Европейската комисия са в процес на завършване на законодателното предложение на Комисията относно схемата от общи тарифни преференции на ЕС, което ще бъде прието от колегиума през втората половина на 2021 г.

Извършва се външно проучване в подкрепа на оценка на въздействието с цел изготвяне на преглед на Регламент № 978/2012¹.

63. Законната миграция е неразделна част от балансираните, всеобхватни и взаимноизгодни партньорства в областта на миграцията. Тя може да предложи ползи за държавите на произход, държавите на транзитно преминаване и тези на местоназначение, както и за самите мигранти. Тя може да премахне стимула за предприемане на опасни пътувания за достигане до Европа. Освен това тя е ключов въпрос за много партньори, които често търсят повече възможности за законна миграция.

Въпреки че в действителност определянето на обема за допускане на трудови мигранти е в компетентностите на държавите членки, ЕС може да подкрепи третите държави в стимулирането на законната миграция и мобилността. Например, както се посочва в Новия пакт за миграцията и убежището, Комисията ще стартира партньорства в подкрепа на талантите с избрани трети държави за стимулиране на законната миграция и мобилността. Идеята ще бъде стартирана чрез конференция на високо равнище, която ще обедини държавите членки, стопанския сектор, образованието и други участници.

67. Използването на „отрицателни“ стимули трябва да бъде разгледано и претеглено спрямо по-широките интереси и цели на ЕС в дадена държава и регион, а потенциалното въздействие и ефективност трябва да бъдат оценени внимателно. Конструктивният подход към изграждането на всеобхватно партньорство с обща положителна програма с трети държави обещава най-добрите устойчиви резултати.

69. Работната група на Комисията, създадена през 2016 г. в подкрепа на прилагането на рамката за партньорство, послужи като форум за координация и дискусии между службите на Комисията и ЕСВД. Координацията се извършва на няколко равнища: между службите на ЕС (службите на Комисията и ЕСВД), между службите на ЕС и държавите членки и между самите държави членки.

Работната група за рамката за партньорство е все още активна чрез редовен ежеседмичен обмен.

Освен Корепер, работната група на високо равнище „Убежище и миграция“ (HLWG) и Стратегическият комитет за имиграция, граници и убежище (SCIFA) са основните форуми за координация на миграцията между държавите членки, Комисията и ЕСВД.

78. Важно е да се подчертае, че в някои случаи трайното ангажиране чрез СКОП/СРГ е допринесло за постигането на устойчиви подобрения в сътрудничеството.

79. Диалогът по въпросите на миграцията и мобилността може въпреки това да бъде ефективен чрез поставянето на връщането и обратното приемане в рамките на по-широкия контекст на сътрудничеството в областта на миграцията и може да спомогне за решаването на конкретни въпроси.

95. В действителност успехът и ефективността на системата за управление на случаите на обратно приемане (RCMS) зависят и от редица други фактори, като например капацитета,

---

¹ Предпоследният доклад от проучването е публично достъпен на адрес: <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/policy-evaluation/impact-assessments/>

финансовите ресурси, участието на други партньори и техническата подкрепа. Ето защо в проектите на ЕС обикновено се предвижда оперативната и финансовата подкрепа да продължат след внедряването на RCMS във всички съответни трети държави, включително за обучение на персонала, който я използва, и за справяне при по-нататъшното техническо разработване.

98. Неотдавна Комисията прие първата стратегия на ЕС за доброволното връщане и реинтеграцията, чиято цел е да се увеличи делът на доброволните връщания от ЕС и да се подобри качеството на системите за доброволно връщане. В нея се представя по-единен и координиран подход между държавите членки, за да се отключи пълният потенциал на доброволното връщане и реинтеграцията.

По отношение на оценката на проекти в приложение IV Комисията подчертава, че някои от проектите в Афганистан и Бангладеш бяха удължени, за да бъдат постигнати очакваните резултати. Както се признава в точка 101, Комисията предприе корективни мерки в отговор на затрудненията пред проектите във връзка с изпълнения с предизвикателства контекст в държавите, а в случая с Бангладеш и за намаляване на броя на върнатите лица в сравнение с предвиденото, с цел постигане на очакваните резултати. Поради това Комисията очаква, че резултатите от гледна точка на постижения и устойчивост ще бъдат поне „отчасти задоволителни“ до края на дейностите по проектите.

99. б) Данните за 820 000 връщания от Иран и Пакистан в Афганистан се отнасят до броя на връщанията (не лицата) и включват кръговата и сезонната миграция, която е особено силна между Иран и Афганистан.

105. Устойчивостта на помощта за реинтеграция в Афганистан беше неблагоприятно засегната и от насищането на пазара на труда и цялостното свиване на икономиката в страната. Когато беше целесъобразно, Комисията и нейните партньори по изпълнението предприеха корективни мерки за стимулиране на по-добър достъп на завършилите техническо и професионално образование и обучение лица до възможности на пазара. В средносрочната оценка на програмите беше установено, че обучението на работното място и стимулирането на заетостта, приети в една програма, са добър подход за развитие на заетостта чрез пряко ангажиране на частния сектор.

110. Официалните статистически данни от Eurostat и оперативните данни от Frontex се събират за различни цели и не следва да бъдат сравнявани пряко поради различията в момента на събиране, честотата и рамките за съставяне.

Комисията подчертава съществуващото сътрудничество между Eurostat и Frontex по отношение на данните за връщанията, чиято цел е да се постигнат полезни взаимодействия при същевременно запазване на разграничаването на по-своевременния поток на оперативните данни на Frontex в сравнение с официалните статистически данни, предоставяни от държавите членки на Eurostat.

111. Комисията отбелязва, че държавите членки не допринасят систематично със същата степен на подробност, по-специално в контекста на заседанията на Експертната група по въпросите на обратното приемане.

116. Средната продължителност от момента на искането до издаването на документите беше добавена през 2021 г. като допълнителна информация, която държавите членки да предоставят, ако е налична.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ

122. Комисията и ЕСВД редовно включват миграцията в дневния ред на политически срещи на високо равнище с цел улесняване на сътрудничеството в областта на миграцията, включително обратното приемане. Както е посочено в Новия пакт, този подход ще продължи и ще се засили.

Препоръка 1 — Възприемане на гъвкав подход при преговорите за EURA

Комисията приема препоръката.

125. Комисията и ЕСВД подчертават значението на ефективните преговори за обратно приемане, за да се гарантира политическа мобилизация от страна на съответните трети държави в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, като се гарантират съгласувани послания и възможност да се разчита на привилегированите отношения, от които се ползват някои държави членки с конкретни трети държави. Както в редица други области на политиката, единната позиция, изискването на Договора и обединяването на усилията гарантират постигане на най-добрите резултати в напредъка на сътрудничеството с трети държави в областта на миграцията и мобилността. Тези аспекти бяха подсилени с Новия пакт.

Препоръка 2 — Създаване на полезни взаимодействия с държавите членки

Комисията приема препоръката.

Първо тире. Действително, политиката на връщане трябва да бъде разглеждана като част от всеобхватна политика за миграцията, както е отразено в Новия пакт.

126. ЕС възприема конструктивен подход за изграждане на всеобхватни и взаимноизгодни партньорства за миграция с цел постигане на дългосрочни и устойчиви резултати и изпълнение на целите на ЕС. Връщането и обратното приемане са един елемент от тези партньорства. Положителните стимули могат да послужат за основа на сътрудничеството, но са най-ефективни, ако са интегрирани в партньорството с дадена трета държава и отговарят на интересите и нуждите на партньора.

Търговската политика като цяло, и по-специално търговските споразумения, имат за главна цел подобряването на икономическите връзки и създаването на работни места и растеж и в двете партньорски държави. Поради това тя има положително въздействие в трети държави и допринася за решаване на първопричините на проблемите.

127. Напредък по отношение на увеличаването на координацията е постигнат на няколко равнища: между службите на ЕС (службите на Комисията и ЕСВД), между службите на ЕС и държавите членки и между самите държави членки (вж. точка 69).

Използването на отрицателни стимули следва да се обмисля внимателно, като се вземат под внимание по-широките интереси и цели на ЕС. Конструктивният подход към изграждането на всеобхватно партньорство с обща положителна програма с трети държави обещава най-добрите устойчиви резултати.

Препоръка 3 — Укрепване на стимулите за сътрудничество с трети държави в областта на обратното приемане

Комисията приема препоръката.

В Новия пакт за миграцията и убежището се установява подход, при който пълният набор от политики, средства и инструменти на ЕС и на държавите членки се обединяват и мобилизират стратегически с цел постигане на желаните цели на Пакта. Това е част от специфичния подход за постигане на взаимноизгодни партньорства. Тясното сътрудничество между службите на ЕС и държавите членки е от ключово значение, като някои от инструментите са описани в точка 127. Освен това чрез консултации между службите, работата на Групата по междуинституционални отношения (GRI) и Групата за външна координация (EXCO) Комисията гарантира, че потенциалното въздействие на различните политики и инструменти върху миграцията е изцяло взето под внимание. Връщането и обратното приемане са един от елементите на всеобхватната политика за миграцията, заложена в по-широка рамка на политиката.

134. Неотдавнашните подобрения в събирането на по-чести и подробни статистически данни за връщането от Eurostat ще попълнят пропуските в данните от миналото и ще позволят по-нататъшни подобрения в качеството на данните.

Данните относно бързината на обратното приемане са оперативни данни.

Основните набори от данни, свързани с връщането/обратното приемане, се събират от държавите членки чрез Eurostat и Frontex (за нерегламентирано пресичане на границата, нерегламентиран престой на мигранти, издадени решения за връщане, връщания в трета държава).

В зависимост от нуждите тези набори от данни се използват заедно с всеобхватен набор от показатели съгласно Визовия кодекс и информация от държавите членки. Тази комбинация от задълбочени количествени и качествени данни води до много по-точна представа за равнището на сътрудничество в областта на обратното приемане и осигурява ценни подробности за практиките на всеки етап от процеса.

135. Вж. отговора на Комисията по точка 111.

Препоръка 4 — Подобряване на събирането на данни

Комисията приема препоръката.

Първо тире. Що се отнася до бързината на обратното приемане (т.е. по отношение на навременното съдействие от трети държави във връзка с исканията на държавите членки за идентифициране на гражданите или издаването на документи за пътуване), въпросът за действителната (средната) продължителност на процеса беше разгледан в контекста на събирането на данни през 2021 г. съгласно член 25а от Визовия кодекс. Резултатите ще бъдат представени на Съвета до края на 2021 г.

Второ тире. Комисията ще се стреми да подобри стандартите и процесите в областта на мониторинга и оценката въз основа по-специално на хармонизирани инструменти, разработени от съвместния център на ЕС и МОМ за управление на знанията, и засилен анализ и изследвания на данни. Тези усилия ще позволят извършването на трансрегионални сравнителни анализи, по-специално в областта на устойчивостта на реинтеграцията.